

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614035776.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

»Deres Sundhed fordrer, at De ikke staaer op i Morgen, naar jeg reiser,« sagde endelig Starosten til Alexandra, »derfor vil jeg tage Afsked med Dem i Aften.« - »Min elskede Fader!« sagde Alexandra, »jeg har Noget paa Hierte, som jeg ikke før vovede at bede om, men nu, da De viser mig saa megen Venlighed, vil jeg tage Mod til mig.« - »Hvis det staaer i min Magt, saa er Deres Begiering tilstaaet,« svarede Starosten. - »Jeg vil kun bønfalde Dem om et lille Tegn paa Deres Fortrolighed.« - »Nu vel.« - »Siig Du til mig, min elskede Fader! og viis mig derved, at jeg staaer Dem ligesaa nær, som Deres andre 74 Børn.« - Leontine saae paa ham med et bedende Blik, da Alexandra udtalte disse Ord. - »Min kiære Datter!« svarede Starosten, og trykkede venlig Alexandras Haand, »denne Begiering kan jeg virkelig ikke opfylde; den Skik at siige Du til hinanden, styrker sielden Venskabet, men den tilintetgjør ofte Høfligheden; hvad mig angaaer, da ønskede jeg, at der ikke fandtes noget Du i Sproget, og at baade Sødskende og Ægtefæller sagde De til hverandre; og det er netop en af de Egenskaber, jeg skatter høiest hos vor Emilie, at der, saavidt jeg veed, ikke gives et eneste Menneske, til hvem hun siger Du.«